

Boges: les vaques o la gent?

(UNA REFLEXIÓ HETERODOXA)

Albert Pons Valon

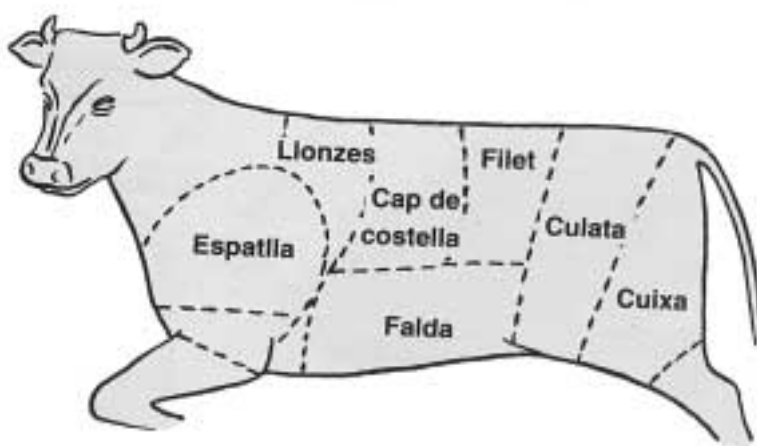
Secretari general de
PROGRAM

Responsable de la Comissió
Consum de FATEC

“E n el principi era el verb”. La paraula, com a eficàcia, el mandat, la força: l’energia. De l’energia ens ve tot cristal·litzat en matèria, moviment, i el temps com a conseqüència. La pel·lícula mai filmada de l’esdevenidor.

I la lògica causal que els científics, emmarrades, van explicant. El vídeo de la Terra (univers), el perquè de tot plegat que s’inicià quan es va llançar (qui, què, com) la immensa “cosa”, la gran pilota dins la minúscula Terra o Gea o Gaia. El principi de complexitat progressiva va consolidar l’entorn favorable, la química possible de proteïnes i bacteris (al Baix Llobregat s’han trobat indicis de les primeres colònies d’aquests organismes en curs del trànsit a la vida pluricel·lular) i formes de vida més o menys complexes.

Les constants bàsiques a partir del principi primer de la termodinàmica: l’energia ni es crea ni es destrueix, només es transforma, cosa que metafòricament anuncia la segona part de la constant. I comença la perpètua recerca de noves combina-

cions més complexes i l’eliminació d’allò que no és adaptable; és a dir, la suprema raó de l’èxit del caos creatiu. Amb la suggestiva teoria de l’autodefensa del sistema (la Terra —l’univers—) amb característiques complexes de reacció interrelacionada.

Evidentment, el que queda a l’aguait és l’incontrolable principi de la termodinàmica, és a dir la tendència imparabile a l’equilibri, l’atur, el buit. Però això ara no toca.

I pel mig, més amunt o més avall, les vaques i l’home, cosins germans en la immensa pol·lució de formes de vida compartint els beneficis i treballs així com els perills d’un mateix escenari vital i, en essència, tan sols amb una diferència de graó dins de la cadena alimentària. Els homes mengen vaques, les

vaques haurien de menjar tan sols herba.

I aquí entra una altra llei, ara de la naturalesa, que defineix hàbitats, nínxols d’espècies, adaptades i dotades per la selecció natural. Ni l’arbre camina, ni els carnívors mengen herba si no és per purgar-se, ni les vaques es cruspeixen un ratolí distret. El perill està en les marrades de la curiositat creativa d’una espècie, en aquest cas l’home, que mal aprofita la seva “virtut”, la intel·ligència, i provoca un signe d’autodefensa de Gaia-Terra que sempre ha acabat, en el decurs de la història de la vida, amb la simple i dura eliminació de l’intrús esbojarrat.

L’humà, omnívor avançat i avesat a tota experimentació com a tret característic de la seva virtut d’intel·ligència, va fer el pas definitiu des de la pura